

[Graversen]

givet grund til megen usikkerhed, manglende helhedsplanlægning og også nogle hovsaløsninger ude i kommunerne.

Baggrunden for dette har i de sidste seks år været regeringens i første omgang økonomiske rammer, diktater og straffeforanstaltninger og dernæst den usikkerhed, der er opstået bl.a. ved, at selve statsministeren rejser tvivl om amternes eksistensberettigelse.

Derfor endnu en gang tak for den klare melding, og så behøver vi nok ikke at trække tiden så meget ud med hensyn til disse forslag. Jeg ved, at man ude i kommuner og amter higer efter og trygler om at få en helt klar melding herovrefra, og det er så den, der forhåbentlig kommer herfra i dag.

Flemming Jensen (KF):

Selvfølger har vi heller ikke i Det Konservative Folkeparti noget imod at debattere amternes placering i det samlede billede. Vi er i hvert fald enige med forslagsstillerne, hvis tanken bagved er, at primærkommunerne skal styrkes, at de skal løse så mange opgaver som muligt af dem, der nu engang er fællesskabets.

Baggrunden for det må foruden den økonomiske side af sagen være, at opgaverne løses så tæt på borgerne som muligt. Det har vi sagt nogle gange før, når forslaget her er dukket op, men jeg vil godt understrege, at man altid skal sikre sig, at det på én gang bliver en økonomisk fordel og medfører styrket decentralisering.

Hvad angår det første, har man i lovforslag nr. L 33 påpeget, at amternes udgifter er steget, måske endog for meget, men man gør sig ikke den ulemphed at nævne, at langt de fleste af de opgaver, amterne har, jo alligevel skal løses, og det gøres vel ikke gratis.

Hvis jeg ser bort fra, at Fremskridtspartiet ønsker enhver form for støtte til foreninger, fritidsundervisning og kulturliv fjernet, så nævnes der faktisk ikke andre opgaver, man direkte føler at man vil have væk.

Selvfølger er vi da enige i, at den offentlige opgavefordeling både kan og bør forenkles, og naturligvis kan det ikke ske, medmindre vi også ser på amtskommunernes rolle. Men det er nu engang ikke det samme som bare at fjerne dem. Vi tror på, at der – som ministeren har været inde på det – må ske en revision af opgavefordelingen, også mellem amter og primærkommuner. Vi vil meget gerne vurdere, i hvor stort et

omfang amterne efter en sådan revision kan fungere på anden måde, f.eks. på entreprenørbasis. Så kan vi måske endog nå frem til kun at have to skatteudskrivende niveauer, men det har jeg ikke lovet hermed.

Det skulle gerne fremgå af det, jeg har sagt nu, at Det Konservative Folkeparti ikke finder, at der her og nu er basis for nedlæggelse af amterne, men måske for en slankekur, der medfører den større styrke til primærkommunerne, jeg har nævnt. Det er vel i øvrigt en slankekur, der ikke specielt skal gælde amterne, men skal gælde den offentlige forvaltning i det hele taget.

Efter den opskrift, som Fremskridtspartiet har vist, styrker man ikke den decentrale udvikling, snarere tværtimod.

Det er klart, at heller ikke i den offentlige forvaltning må noget være permanent; der skal ske en modernisering og en rationalisering, men det har indenrigsministeren jo allerede påpeget er på vej.

Må jeg endelig blot sige et par ord om lovforslag nr. L 34. Det er jo også en gammel bekendt, hvor man også sprogligt har bekendt sig til en fortid, som jeg i øvrigt troede man havde forladt, med bemærkninger om »amtmandenes fjerprydede fagforening«. Men o.k., der var engang, da den slags bemærkninger kunne virke chokerende på nogle; nu virker de, i hvert fald på mig, nærmest som pjat.

Men bortset herfra har forslaget den uomtvistelige fordel, at man ikke bruger så megen tid til at fortælle om, hvordan statsamternes opgaver fremover skal løses, for løses skal de vel.

Vi har ikke i Det Konservative Folkeparti den opfattelse, at når noget fungerer godt, er det ensbetydende med, at det må fjernes. Hvis noget fungerer rimeligt økonomisk, rationelt og så tæt ved befolkningen som muligt, bør det bestå – ikke altid uændret, men man skal ikke revolutionere for revolutionens skyld.

Agerschou (SF):

Det er svært at tage Fremskridtspartiet alvorligt, når partiet ikke gider lave hjemmearbejdet i forbindelse med de forslag, man fremsætter.

Bemærkningerne til disse to lovforslag er både usammenhængende og på visse punkter i uoverensstemmelse med Fremskridtspartiets politik, som den fremføres ved andre lejligheder. Man har for det første i Fremskridtspartiet